

DAG FÖR DAG: Sarah og Jacob Snavelly turnerer Europa for tiden, og var innom Bryne Mølle under Ranglerock. (Foto: Kenneth Bjerga)

Psykedelisk søskenduo

Håkon Hapnes Strand
tekst

KONSERT

Dag för dag
Sted: Bryne Mølle
Publikum: Ca. 50-60
Varighet: 45 minutter

Den svensk-amerikanske duoen Dag för dag er på mange måter betegnende for musikken som ble servert over tre dager på Bryne Mølle i helgen. Et nytt band, ukjent for

■ Dag för dag svippet innom Bryne på sin Europa-turné

de fleste, men med et spennende musikalsk uttrykk og stort potensiale.

Det osrer kvalitet av det Dag för dag leverer. Aftenbladets anmelder Geir Flatøe trillet terningen til en velfortjent femmer da debutalbumet «Boo» kom i mars. Søskenskapet Sarah og Jacob Snavelly er opprinnelig fra San Francisco, men er bosatt i Stockholm. Musikken har hentet inspirasjon fra Californias rockhistorie, med tydelige linjer til psykedeliabølgen i San Francisco på slutten av 60-

tallet og band som Jefferson Airplane. Men man kan også ane innflytelse fra senere grupper som Stone Temple Pilots. Jacob Snavellys dype og melodiske basslinjer kan minne om Fleas bass på Red Hot Chili Peppers «Californication». Så mye at en publikummer begynte å synge åpningsverset på «Otherside» i starten av Dag för dags framføring av låten «Hands and Knees».

Dag för dag klarte ikke helt å få kontakt med publikum i starten. Sarah Snavelly har blitt mor siden

«Boo» ble utgitt. Lørdagens konsert på Bryne Mølle var deres første på tre og en halv måned, og det var tydelig at de var litt nølende. Tidvis var musikerne mer vendt mot trommisen bakerst på scenen enn utover i salen. Men så fikk innlevelsen i musikken utløp i energi på scenen. Sarah spratt barfott fram og tilbake mellom vrengepedalene og forsterkerne for å få den rette feedbacken i sologitaren med bevegelser som kunne minne om et forskremt villdyr i jungelen. Når

publikum responderte på den intense framføringen med jubel, senket søskenskapet skuldrene og fikk etterhvert stemningen opp i det lave taket på Bryne Mølle.

Dag för dag leverte en relativt prosaisk versjon av store deler av debutalbumet «Boo». Foreløpig har det ferske bandet et begrenset repertoar, men det er allikevel en imponerende variasjon i lydbilde de kan vise til med en gitar, en bass, trommer og litt sampling. Fortsetter de i samme stil, er det et band som kan nå langt.

Rangling i bobil

De tre venninnene Marit Haugli Ragnhild Grødem og Berit Haga Vikanes, besøker Ranglerock for andre året på rad. I år, som i fjor, tilbringer de helgen i bobil.

Håkon Hapnes Strand tekst
Kenneth Bjerga foto

– Hvorfor bobil?

– Tja, bobil er noe litt annerledes. Når to bobiler møtes på veien, hilser sjåførene på hverandre.

Det gjør ikke de med campingvogn, forklarer Ragnhild Grødem.

Hun er sjåfør, og har fått låne farens bobil til anledningen også i år. De tre venninnene har vokst opp sammen på Stord, men er nå bosatt i Bergen og Oslo.

– Det er jo god stemning og koselig her inne. I går stekte Ragnhild egg og bacon til frokost, sier Berit Haga Vikanes.

– Hva fikk dere til å komme tilbake til Bryne?

– Vi liker den gode, intime stemningen på Ranglerock. Det er ikke mange festivaler hvor du kan gå rundt og snakke med ar-

SAME PROCEDURE: Marit Haugli, Ragnhild Grødem, og Berit Haga Vikanes, besøker Ranglerock i bobil for andre året på rad.

tistene etter konserten, sier Vikanes. Jentene er enige om at helgens høydepunkt var tidligere

Tungtvann-medlem Joddski, og de forsikrer oss om at bobilen blir å se i Bryne også til neste år.

■ FESTIVAL MED LAV TAKHØYDE:

Ranglerock (tidligere Hoggstock) ble arrangert for niende år på rad i Bryne Mølle i helgen. I årets utgave inngikk også torsdagen i programmet, under tittelen Ranglehardrock. Ranglerock er en litt annerledes festival. Det lille konsertlokalet på Bryne Mølle skaper en unik, intim stemning hvor publikum kommer tett innpå artistene. Programmet er tettpakket med en time mellom hver konsert. Ofte blir artistene også igjen etter konserten og mingler med publikum. Festivalen er basert på dugnadsarbeid, og arrangørene med Omund Norheim i spissen gjør et imponerende arbeid med å finne spennende artister fra hele verden. Fellesnevneren er at det er ny og interessant musikk som sjelden er kjent for de store massene.